

นันทวัน กิจอิทธิโชติ 2557: ความสัมพันธ์ระหว่างบรรษัทภิบาลกับผลประกอบการ
เชิงการเงินและมูลค่าทางการตลาดของหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนในตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
คณะบริหารธุรกิจ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สุรงค์ เห็นสว่าง, D.B.A. 90 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรษัทภิบาลกับผล
ประกอบการเชิงการเงินและมูลค่าทางการตลาดของหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนในตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือบริษัทจดทะเบียนในตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งได้เก็บข้อมูลของบริษัทตั้งแต่ปีพ.ศ. 2554 - 2556 จำนวนทั้งหมด
411 บริษัท โดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่าบริษัทมีองค์ประกอบบรรษัทภิบาลคือ ส่วนใหญ่มีจำนวน
คณะกรรมการประมาณ 4 – 10 คน , สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระต่อกรรมการบริษัทจะมี
ค่าประมาณ 33%ขึ้นไป , มีจำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการประมาณ 4 – 10 ครั้งต่อปี
และมีสัดส่วนการถือครองหุ้นของคณะกรรมการ 0 – 10%

ผลการศึกษาจากการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่าองค์ประกอบบรรษัทภิบาล
ที่มีความสัมพันธ์ต่อผลประกอบการเชิงการเงินของบริษัทวัดจากอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วน
ของผู้ถือหุ้น (ROE) ได้แก่ สัดส่วนการถือครองหุ้นของคณะกรรมการบริษัท (PSR) และขนาด
ของบริษัท (SIZE) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลประกอบการเชิงการเงิน แต่จำนวนครั้งของการ
ประชุมคณะกรรมการ (TIME) และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) มีความสัมพันธ์
ทางลบ ในส่วนของตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ต่อมูลค่าทางการตลาด (Tobin's Q) มีขนาดของ
คณะกรรมการ (BOD) ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางบวก ขณะที่อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น
(DE) มีความสัมพันธ์ทางลบ ดังนั้นบรรษัทภิบาลมีความสัมพันธ์กับผลประกอบการทั้งวัดจาก
มูลค่าทางบัญชีและมูลค่าทางการตลาด